

ZAGRODA NR 39

W 1865 r. jako właściciela opisywanej zagrody wymienia się żeglarza Johanna Vohsa. Od 1877 r. gospodarstwo należało do Heinricha Albrechta. W 1910 r. siedlisko stanowiło majątek stolarza Bernharda Frenz oraz jego żony Wilhelmine z d. Albrecht. W 1930 r. zabudowania przeszły na własność Schulza i jego żony Minny z d. Frenz. W 1947 r. w zagrodzie mieszkał Stanisław Młynek.

Zabudowania na terenie opisywanej zagrody istniały z pewnością pod koniec XVIII w. Wówczas to na działce znajdowały się trzy budynki: dom mieszkalny (niektóre jego elementy mogą, choć nie muszą dowodzić, iż stanowił chałupę dymną), stodoła oraz mały budynek, którego funkcji nie można w jednoznaczny sposób określić. Taki stan przetrwał z pewnością do 1862 r. W drugiej połowie XIX w. doszło do nieznacznych przekształceń konstrukcji domu. W przybliżonym okresie rozbudowano prawdopodobnie stodołę, łącząc ją z małym budynkiem. W dokumentach z 1910 r. określających zabudowania wchodzące w skład zagrody, opisywanej jako budnicza, wymienia się: dom mieszkalny z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodołę z częścią inwentarską oraz dom chlebowy. W 1980 r. otynkowano dom mieszkalny. W późniejszym okresie zniszczone fragmenty drewnianej konstrukcji domu i stodoły wymieniono na murowane.